

Úttörő rádió-iránymérők versenye Majkpusztán

A Magyar Honvédelmi Szövetség és a Magyar Úttörők Szövetsége Oroszlány várossá nyilvánításának 20. évfordulója tiszteletére Majkpusztán úttörő rádió-iránymérő országos bajnokságot rendezett.

Budapest és tizenöt megye 20 leány és 40 fiú úttörő versenyzője sorakozott fel a megnyitóra. *Havasi Márton*, az oroszlányi Városi Tanács elnöke köszöntötte a versenyző úttörőket és a vendégeket, sok szerencsét kívánva a pájtásoknak a versenyhez.

A megnyitó után ötpercenként indultak a versenyzők. A fiúknak 3, a lányoknak 2 elrejtett adót kellett megkeresniük.

A vendégeknek *Harányi György* ezredes, a Magyar Rádióamatőr Szövetség főtitkára a rádiózás, a rádió-iránymérés jelentőségéről beszélt. Ismertette a versenyek tapasztalatait, szót a tavaly hazánkban megrendezett Európa-bajnokságról. Elmondta, miért hasznos már úttörőkorban megismerkedni a rádió adás-vétellel, a technikai ismereteket és állóképességet igénylő rádió-iránymérő sport-

tal. Tavaly Esztergomban Borsod megye úttörői szerepeltek a legeredményesebben. Idén nemzetközi versenyre vitték őket Csehszlovákiába, ahol első helyezést értek el. Az idei év legjobbainak jövőre szintén nemzetközi szereplést biztosítanak.

A kirándulók közül is sokan megállták pár percre nézni a versenyt. Akik nem ismerték ezt a sportágat, érdeklődtek a pájtásoktól, hogyan is történik a versenyés.

Az egyik csoport középpontjában hosszú hajú, kipirult arcú kislány magyarázott, élénk gesztusokkal kísérve szavait:

— Tetszik tudni — válaszolt az egyik kérdésre —, ezzel a kis készülékkel keressük meg az eldugott „rókákat”. No, nem az igaziakat, hanem a mi általunk rókáknak nevezett rádiókat. Biztosan van a néinek olyan zsebrádiója, ugye, hogy közben tartva néha elhallgat? Ha jól akarja hallani a a Petőfi, vagy a Kossuth adó műsorát, a készüléket állandóan forgatnia kell. Nos, nekünk is ilyen kis vevőkészülékünk van. Mi ezzel csak

morsejeleket tudunk fogni. Különbőség az is, hogy éppen abban az irányban keressünk, amerre nem hallunk semmit. A rádióadók ugyanis ebben az irányban vannak. Ha az irányt tudjuk, akkor már csak azt kell meghatározni, hogy elöttünk vagy mögöttünk vannak-e az adók. Ezt egy antenna segítségével tudjuk megállapítani. A versenyt az teszi nehezzé, hogy őt adó van az erdőben elrejtve és egymás után mindegyik csak egy percig ad. Ebből az ötből kell nekünk lányoknak két adót megkeresniük.

Amikor a verseny eredményéről faggatták, csak annyit mondott:

— Egész évben rendszeresen gyakoroltam, de hát túl sok itt a jól felkészült ellenfél.

A versenyzők gyűrűjében találkoztunk Mátrai Istvánnal, a sportág Európa-bajnokával, sok egyszerű verseny bőséggel. Csillogó szemmel hallgatták a pájtások a tapasztalt „öreg” versenyző visszaemlékezését egy-egy nemzetközi találkozóról. Sok úttörő szeretne volna tudni a titkot, ho-

gyan lehetne ő is nagy versenyző. A válasz meglehetősen rövid volt:

— Nagyon-nagyon sokat kell dolgozni, edzeni, tanulni, gyerekek, ha jó versenyzők akartok lenni. S ahogy én az eredményeiteket, lelkesedéteket látom, úgy érzem, jobb versenyzőkké váltok, mint mi vagyunk.

A verseny végén eredményhirdetéshez sorakozott fel 60 úttörő. Az országos bajnokság legeredményesebb egyéni versenyzői és a csapatok tagjai a győzelmi dobogón fogadták a jókívánságokat és vették át az ajándékokat.

Komárom megyéből *Dubecz Eva* első, *Fábián János* második helyezést ért el. Csapatban a *Mészáros Júlia—Kispál Zsuzsanna és a Gesztesi László—Muth János* összeállítású csapat második helyezést ért el.

A tavaly alapított „1000 éves Esztergom” vándorsorozat a csapatban elért két első helyükkel egy évre Bács-Kiskun megye versenyzői nyerték el. A versenyzőktől *Nagy Sándor*, a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnökségének munkatársa így búcsúzott:

— Vizontlátásra 1975-ben, Tatabányán, a következő évi úttörő rádió-iránymérő versenyen.

Pusztai Endre